

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
СПК-По2 бр. 5/12
Дана 20.11.2012.године

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, судија Татјана Вуковић као судија појединач, са записничарем Јасминком Јовановић, у кривичном предмету према окр. **ВЛАДИМИРУ ЛИЈЕСКИЋУ**, због кривичног дела постој учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 ст.3 у вези ст. 1 КЗ-а, по оптужном предлогу Тужилаштва за ратне злочине КТ.бр 11/12 од 19.10.2012. године и споразуму о признању кривичног дела СК-4/12 од 22.10.2012. године, на основу члана 315, 317 и 428 ЗКП-а, донео је након рочишта одржаног без присуства јавности дана 20.11.2012.године у присуству окривљеног Владимира Лијескића, браниоца адв. Ивана Јанковића и заменика тужиоца за ратне злочине Снежаве Станојковић, и истог дана јавно објавио

П Р Е С У Д У

Окр. **ВЛАДИМИР ЛИЈЕСКИЋ**, [REDACTED]

[REDACTED]

К Р И В Ј Е

Што је:

-током новембра 2002. године и марта 2003. године у трајању од по 15 дана, у [REDACTED] у стању урачуњљивости, поступајући умислајно, свестан да је његово дело забрањено, криво учиниоца кривичног дела за које је прописана казна затвора од 40 година, на тај начин што је у наведеном периоду, у свом стању у [REDACTED] омогућио непрекидан боравак, смештај и остале животне потрепштине Стојану Жупљанину, против кога је Међународни кривични трибунал за бившу Југославију (МКТЈ) потврдио оптужницу дана 17. децембра 1999. године, јавно објављену 13. јула 2001. године, због више радњи које имају обележје, између осталог и кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ, за које је прописана казна затвора у трајању од 40 година, по основу којих је МКТЈ дана 15. јануара 2001. године, издао налог СРЈ за хапшење и изручење, а након доношења Закона о сарадњи Србије и Црне Горе са Међународним трибуналом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманиратног права, почињена на територији бивше СРЈ 1991. године („Службени“ СРЈ бр. 18/02) Окружни суд у Београду је дана 09. маја 2002. године, у предмету КР 23/02 издао наредбу за расписивање потернице, а МУП Републике Србије расписао потерницу за Стојаном Жупљанином дана 14. маја 2002. године,

-чиме је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333. ст.3. у вези ст.1. КЗ-а.

Па му суд применом напред наведеног законског прописа, као и одредби чл. 4, 42, 45, 54, 56, 57, 64, 65 и 66 КЗ-а изриче:

УСЛОВНУ ОСУДУ

Којом му утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређује да се утврђена казна затвора према окривљеном неће извршити ако окривљени у року од 2 (две) године по правоснажности пресуде не изврши неко друго кривично дело.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Владимир Дијескић да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Оптужним предлогом Тужилаштва за ратне злочине КТ-11/12 од 19.10.2012.године, окривљеном Владимиру Лијескићу је стављено на терет извршење кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 ст.3 у вези ст. 1 КЗ-а

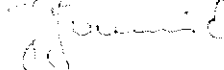
Дана 26.10.2012. године овом суду је поднет Споразум о признању кривичног дела СК 4/12 од 22.10.2012. године, закључен између Тужилаштва за ратне злочине са једне стране и окривљеног Владимира Лијескића, у присуству браниоца адвоката Ивана Јанковића, са друге стране, поводом извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а, у коме су се странке сагласиле о свим елементима за закључење Споразума о признању кривичног дела у коме се констатује да је окривљени Владимир Лијескић признао извршење наведеног кривичног дела на начин како је то наведено у диспозитиву оптужног предлога. У наведеном споразуму о признању кривичног дела, странке су се сагласиле да се окривљеном Владимиру Лијескићу због извршења наведеног кривичног дела утврди казна затвора у трајању од 6 месеци, с тим да се утврђена казна затвора према окривљеном неће извршити уколико у року од 2 године по правноснажности пресуде не изврши неко друго кривично дело, као и да се окривљени обавезе да сноси трошкове кривичног поступка у износу од 10.000,00 динара.

На рочишту одржаном дана 20.11.2012. године, применом члана 315 ЗКП-а, а на коме су странке текот споразума о признању кривичног дела од 22.10.2012. године, уподобиле са текетом оптужног предлога од 19.10.2012. године, суд је утврдио да је окривљени у присуству свог браниоца свесно и добровољно признао кривично дело које је предмет оптужбе, да је окривљени свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да се одриче права на суђење, потом да постоје и други докази који нису у супротности са признањем окривљеног да је учинио кривично дело и да је условна осуда, у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум, предложена у складу са кривичним законом, да је постигнут и споразум у погледу трошкова поступка, те да су се странке и бранилац одрекли права жалбе против одлуке суда донете на основу споразума.

Након што је утврђено да су испуњени законом прописани услови, на рочишту је применом одредби чл. 317 ЗКП-а прихваћен споразум и донета одлука као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

Јасминка Јовановић

СУДИЈА

Тађјана Вуковић

67/22

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
СПК-По, бр.4/12
Дана 20.9.2012.године

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, судија
Татјана Вуковић као судија појединац, са записничарем Јасминком
Јовановић, у кривичном предмету према окр. Мирославу Јегдићу, због
кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из
члана 333 ст.3 у вези ст. 1 КЗ-а, по оптужном предлогу Тужилаштва за
ратне злочине КТ.бр 9/12 од 12.09.2012. године и споразуму о признању
кривичног дела СК-3/12 од 12.09.2012. године, на основу члана 315, 317 и
428 ЗКП-а, донео је након рочишта одржаног без присуства јавности дана
20.9.2012.године у присуству окривљеног Мирослава Јегдића, браниоца
адв. Весне Момчиловић и заменика тужиоца за ратне злочине Веселина
Мрдака, и истог дана јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окр. МИРОСЛАВ ЈЕГДИЋ, [REDACTED] од оца [REDACTED] и
мајке [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

У периоду од фебруара па до прве половине априла месеца
2006.године, у стању урачуњљивости, поступајући умишљајно, свестан да

је његово дело забрањено, крио учиниоца кривичног дела за које је прописан затвор од тридесет до четрдесет година, на тај начин што је у наведеном периоду у кући коју је сам користио у [REDACTED] [REDACTED] омогућио непрекидан боравак, смештај и остале животне потрепштине Ратку Младићу против кога је Међународни кривични трибунал за бившу Југославију (МКТЈ) подигао више потврђених оптужница и то: ИТ.број 95-5-1 од 25. јула 1995.године, на падаље због више кривичних дела, између осталих, геноцида из члана 370 КЗ РС и злочина против човечности из чл. 371 КЗ РС, за која је прописана казна затвора у трајању од 30 до 40 година, по основу којих је МКТЈ дана 25.07. и 16.11.1995.године, издао налог СРЈ за хапшење и изручење, а након доношења Закона о сарадњи Србије и Црне Горе са Међународним трибуналом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше СР Југославије 1991.године („Сл.лист СРЈ“ број 18/02), Окружни суд у Београду је дана 09.05.2002.године, у предмету Кр.23/02 издао наредбу МУП-у Републике Србије за расписивање потернице за Ратком Младићем и његово привођење том суду.

-чиме је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333. ст.3. у вези ст.1. КЗ-а.

На му суд применом напред наведеног законског прописа, као и одредби чл. 4, 42, 45, 54, 56, 57,64, 65 и 66 КЗ-а изриче:

УСЛОВНУ ОСУДУ

Којом му утврђује казну затвора у трајању од **6 (шест) месеци** и нетовремено одређује да се утврђена казна затвора према окривљеном неће извршити ако окривљени у року од **2 (две) године** по правноснажности пресуде не изврши неко друго кривично дело.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Мирослав Јегдић да на име трошкова кривичног поступка плати износ од **10.000.00 динара**, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Оптужним предлогом Тужилаштва за ратне злочине КТ-9/12 од 12.09.2012.године окривљеном Мирославу Јегдићу је стављено на терет

извршење кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 ст.3 у вези ст. 1 КЗ-а

Дана 12.09.2012. године овом суду је поднет Споразум о признању кривичног дела СК 3/12 од 12.09.2012. године, закључен између Тужилаштва за ратне злочине са једне стране и окривљеног Мирослава Јегдића у присуству браниоца адвоката Милоша Шаљића, са друге стране, поводом извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а, у коме су се странке сагласиле о свим елементима за закључење Споразума о признању кривичног дела у коме се констатује да је окривљени Мирослав Јегдић признао извршење наведеног кривичног дела на начин како је то наведено у диспозитиву оптужног предлога. У наведеном споразуму о признању кривичног дела, странке су се сагласиле да се окривљеном Мирославу Јегдићу због извршења наведеног кривичног дела утврди казна затвора у трајању од 6 месеци, с тим да се утврђена казна затвора према окривљеном неће извршити уколико у року од 2 године по правноснажности пресуде не изврши неко друго кривично дело, као и да се окривљени обавезе да сноси трошкове кривичног поступка у износу од 10.000,00 динара.

На рочишту одржаном применом члана 315 ЗКП-а, дана 20.9.2012. године, суд је утврдио да је окривљени у присуству свог браниоца свесно и добровољно признао кривично дело које је предмет оптужбе, да је окривљени свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да се одриче права на суђење, да постоје и други докази који нису у супротности са признањем окривљеног да је учинио кривично дело и да је условна осуда, у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум, предложена у складу са кривичним законом, да је постигнут и споразум у погледу трошкова поступка, те да су се странке и бранилац одрекли права жалбе против одлуке суда донете на основу споразума.

Након што је утврђено да су испуњени законом прописани услови, на рочишту је применом одредби чл. 317 ЗКП-а прихваћен споразум и донета одлука као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР
Јасминка Јовановић

СУДИЈА
Татјана Вуковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Странке и бранилац окривљеног су се одрекли права на жалбу.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВРШНИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По2 бр.5/12
Дана 08.08.2012.године

У ИМЕ НАРОДА

ВРШНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, судија Драган Мирковић, са заменичарем Живомира Маленовић, у кривичном предмету према окр. Браниславу Младићу, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 ст.3 у вези ст. 1 КЗ-а, по оптужбом предлогу Тужилаштва за ратне злочине КТ 8/12 од 19.07.2012.године и споразума о признању кривине СК-2/12 од 03.07.2012.године, на основу члана 315. 317 у вези члана 495 ЗКП-а, на рочишту одржаном дана 08.08.2012.године, у присуству заменика тужиоца за ратне злочине Снежане Станојковић, окривљеног Бранислава Младића и бранилаца адвоката Милоша Шапаћа и Снежане Момчиловић, дошао је и истог дана јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окр. БРАНИСЛАВ МЛАДИЋ, [REDACTED] и [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

КРИВИЈЕ

Што је:

У [REDACTED] општина [REDACTED] у својој кући у [REDACTED] у периоду од неутврђеног дана априла 2006. године до 26. маја 2011. године, у

стању урачуљивости, поступајући умилостијом, свестан да је његово дело забрањено, непрекидно криво Ратка Младића, против кога је МКПЈ подигао више потврђених оптужница и то ИТ бр.95-5-1 од 25. јуна 1995. године и ИТ бр.95-18-1 од 16. новембра 1995. године, на основу којих оптужница је Међународни кривични суд за бившу Југославију издао налог за хапшење и налог за изручење СРЈ од 25.07.1995. године и 16.11.1995. године због кривичних дела злочин против човечности, кршење закона и обичаја ратовања, саучесништво у геноциду и геноцида, а за које кривично дело је чл. 370 Кривичног законика Републике Србије прописана казна затвора у трајању од 30 до 40 година и против кога је Међународни кривични суд за бившу Југославију издао налоге за хапшење и изручење Савезној Републици Југославији од 25.07.1995. године и 16.11.1995. године, које налоге је тадашњи Окружни суд у Београду у предмету Кр. 23/02 од 08. маја 2002. године, дана 09.05.2002. године доставио МУП РС, Секретаријату у Београду, Одељењу за потраге као наредбу за издavanje потернице за Ратком Младићем и његовим притођењем том суду, тако што му је организовао и омогућио боравак и живот у својој кући

чиме је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333, ст.3. у вези ст.1. КЗ-а.

На му суд применом напред наведеног законског прописа, као и одредби чл. 4, 42, 45, 54, 64, 65, 66 КЗ-а изриче:

УСЛОВНУ ОСУДУ

Тако што:

му утврђује казну затвора у трајању од **1(једне) године** и истовремено одређује да се утврђена казна затвора према окривљеном неће извршити ако окривљени у року од **3(три) године** по правноснажности пресуде не изврши неко друго кривично дело.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Бранислав Младић да на име трошкова кривичног поступка плати износ од **10.000,00 динара**, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Оптужним предлогом Гукиданства за ратне злочине КТ-8/12 од 19.07.2012.године и Споразумом о признању кривичног дела СК-2/12 од

03.07.2012.године, који чини саставни део оптужног предлога, окривљеном Браниславу Младићу је стављено на терет извршење кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 ст.3 у вези ст. 1 КЗ-а

Дана 19.07.2012.године овом суду је поднет Споразум о признању кривичног дела СК 2/12 од 03.07.2012. године, закључен између заменика Туžилаштва за ратне злочине са једне стране и окривљеног Бранислава Младића у присуству браниоца адвоката Весне Момчиловић и Милоша Шалића, са друге стране, поводом извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а, у коме су се странке сагласиле да је окривљени Бранислав Младић извршио наведено кривично дело на начин како је то наведено у диспозитиву оптужног предлога. Такође, у наведеном споразуму о признању кривичног дела, странке су се сагласиле да се окривљеном Браниславу Младићу због извршења наведеног кривичног дела изрекне казна затвора у трајању од 1(једне) године с тим да се упућена казна затвора према окривљеном неће извршити ако окривљени у року од 3(три) године по правоснажности пресуде не изврши неко друго кривично дело, као и да се окривљени обавезе да споси трошкове кривичног поступка у износу од 10.000,00 динара.

На рочиште одржаном, применом члана 315 став 2 ЗКП-а, дана 08.08.2012. године, суд је утврдио да је окривљени је у присуству својих браниоца свесно и добровољно признао кривично дело које је предмет оптужбе(помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из чл. 333, ст.3, у вези ст.1, КЗ-а), да је окривљени свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да се одриче права на суђење и да прихвата ограничење права на улагање жалбе (чл.319, став 3) против одлуке суда донесене на основу споразума, да постоје и други докази који иду у супротности са признањем окривљеног да је учинио кривично дело и да је условна осуда, у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум, предложена у складу са Кривичним законом.

Суд је након што је утврдио да су испуњени законом прописани услови применом одредби чл. 317 ЗКП-а прихватио споразум и донео одлуку као у изреци пресуде.

ЗАШТИСНИЧАР
Живослава Матешевих

СУДИЈА
Драган Мирковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ДЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 (осам) дана од дана достављања због постојања винова из члана 338 ст.1 ЗКП или ако се пресуда не односи на предмет споразума (чл. 314)

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По2 бр.1/13-СК бр.5/2012
Дана 13.02.2013.године

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, судија Драган Мирковић, са заменичарем Живошлавом Малешевић, у кривичном предмету према окр. Љубиши Лазићу, због кривичног дела помоћ убиствоу после извршеног кривичног дела из члана 333 ст.3 у вези ст. 1 КЗ-а, по оптужном предлогу Тужилаштва за ратне злочине КТ бр.13-12 од 24.12.2012. године и споразума о признању кривичног дела СК бр.5/2012 од 25.12.2012. године, на основу члана 315 ЗКП-а, донео је дана 13.02.2013.године,

ПРЕСУДУ

Окр. ЉУБИША ЛАЗИЋ, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

КРИВИЈЕ

Што је:

током јуна 2004. године и јануара 2006. године у трајању од око 15. дана, у Крагујевцу – Опоршци, у стању урачуналности, поступајући умислено,

свестан да је његово дело забрањено, крио у циљнога кривичног дела за које је прописана казна затвора од 30 – 40 година на тај начин што је у наведеном периоду у својој кући у [REDACTED] омогућио непрекидан боравак, смештај и остале животне потрепштине Стојану Жутицашићу, против кога је Међународни кривични трибунал за бившу Југославију (МКТЈ) подигао оптужницу дана 17. децембра 1999. године, коју је званично објављена 13. јула 2001. године, због чије радње које између осталих објележије, између осталог и кривичног дела ратни злочин против личностог становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ, за које је прописана казна затвора у трајању од 30-40 година, по основу којих је МКТЈ дана 18. јануара 2001. године, издао налог СРЈ за хапшење и изручење, а након доношења Закона о сарадњи Србије и Црне Горе са Међународним трибуналом за кривично гоњење лица одговорних за ратне злочине Међународног хуманитарног права почињених на територији бивше СФРЈ 1991. године (Сл. Гласник СРЈ број 18/02) Окружни суд у Београду је дана 09. маја 2002. године, у предмету Кр.23/02 издао наредбу за расписивање потернице, а МУП Републике Србије расписао потерницу из Уједињеном Жупанишћом дана 14. маја 2002. године.

Занима је извршио кривично дело помоћу учиниоцу постоје извршеног кривичног дела из чл. 333. ст.3. у вези ст.1. КЗ-а.

На основу примене напред наведеног законског прописе, као и одредаба чл. 4, 42, 45, 54, 56, 57, 64, 65, 66 КЗ-а извршио:

УСЛОВНУ ОСУДУ

Баво што окривљеном **Љубиши Јазинћу** утврђује казну у облику условне затворе од **6 (шест) месеци** и истовремено одређује да се утврђена казна изврши према окривљеном пошто извршио ако окривљенио не извршио **2 (две) године** по правноснажности пресуде не извршио неко друго кривично дело.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ окривљени **Љубиша Јазинћ** да на свако трошкову кривичног поступка плати износ од **10.000,00 динара**, у року од **30 (тридесет) дана** по правноснажности пресуде, под претњом привременог затвора.

Образложење

Оптужним предлогом Јужнобачкага државног тужилаштва из ратне злочине II П/Ју 13/12 од 24.12.2012. године и Споразумом о признању кривичног дела СК.бр.5/2012 од 25.12.2012. године, који чини саставни део оптужног предлога, окривљеном Љубиши Лазичу је стављено на терет и признато кривичног дела помоћ убиштвоу после извршеног кривичног дела из члана 333 ст.3 у вези ст.1 КЗ-а.

Дана 08.01.2013. године овом суду је поднет споразум о признању кривичног дела СК.бр.5/2012 од 25.12.2012. године, закључено између Јужнобачкага државног тужилаштва са једне стране и окривљеног злочине Лазича у присуству браниоца адвоката Миленка Бацашића са друге стране, доводом извршења кривичног дела помоћ убиштвоу, наводећи признатог кривичног дела из чл. 333 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а, у коме су се странке сложили да је окривљени Миленко Бацашић извршио и помагао кривично дело на начин како је то наведено у диспозитиву оптужног предлога. Такође, у наведеном споразуму о признању кривичног дела, странке су се сложили да се окривљеном Љубиши Лазичу обави изрицање казне кривичног дела прекрше казна затвора у трајању од осамнаест месеци, с тим да се утврђена казна затвора према окривљеном тачно изрицати ако окривљени у року од (две) године по правоснажности ове судске не изврши неко друго кривично дело, као и да се окривљени обавезује да сплати трошкове кривичног поступка у износу од 1.000,00 динара.

На рочишту одржаном дана 13.03.2013. године, применом члана 335 став 2 ЗКП-а, суд је утврдио да је окривљени у присуству свог браниоца свесно и добровољно признао кривично дело које је предмет оптужбе, да је окривљени свесно свих последица закљученог споразума, а нарочито да се одрине права на суђење и да прихвати ограничење права на жалбу, да се првобитне одлуке суда донесене на основу споразума, али постоје и други докази који нису у супротности са признањем окривљеног да је учествовао у кривичног дела и да је условно осуђен у погледу тоје су државног тужилаштва из ратне злочине и окривљени закљученом споразумом, да је доведена у складу са Кривичним или другим законом.

Суд је након што је утврдио да су испуњени законом прописани услови, на рочишту применом одредби чл. 317 ЗКП-а прихватио споразум и донео одлуку као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР
Живослава Малешевић

СВИЈА
Драган Мирковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 (осам) дана од дана достављања због постојања основа из члана 338 ст.1 ЗКП или ако се пресуда не односи на предмет споразума (чл. 314)